

Cucoarele

Vasile Alecsandri

Din cea zare luminoasă vine-un lung şir de cucoare
Aducând pe-aripi întinse calde raze de la soare;
Iată-le deasupra noastră, iată-le colo sub nor,
În văzduh călăuzite de-un pilot, bătrân cocor.

Ele vin din fundul lumii, de prin clime înfocate,
De la India Brahmină, unde fiarele-ncruntate,
Pardoşi, tigri, şerpi gigantici stau în jungle tupilaţi,
Pândind noaptea elefanţii cu lungi trombe înarmaţi.

Fericite călătore! zburând iute pe sub ceruri,
Au văzut în repejune ale Africii misteruri,
Lacul Ciad şi munţii Lunii, cu Pustiu-ngrozitor,
Nilul Alb cărui se-nchină un cumplit negru popor.

Călătore scumpe mie! Au lăsat în a lor cale
Asia cu-a sale râuri, Caşmirul cu-a sa vale,
Au lăsat chiar Ceylonul, mândra insulă din rai,
Şi revin cu fericire pe al ţării dulce plai!